

ר ש י מות ק צ רות

תמורות באימון ובטקטיקה של יחידות צנחנים

הנחיתה גופא. ותוך כדי השלב הראשון (שלב הצנחתן של יחידות הצנחנים הקדומניות) כבר החפיעו באופק מטוסי-הובלה, אשר בקטע זמן של שתי דקות לכל היותר הצניחו גיפים, אוטונועים, כלי-ידיה אנטי-שריוניים, תחמושת, תחנות-אלחוט, חומרי רפואה וחבישה וצרכי-מוזן. לשם הבחנה והתמצאות טובות יותר, צובעו המצנחים צבעים שונים, לפי סוגו של המצנח: כך, מצנחים נושאי תחמושת צובעו באדום, מצנחי-מוזן — בכחול; וכיו"ב. משרק הושלך ציוד כבד זה — וכבר זנקו מלמעלה דאוניים כבדים, נושאי מכוניות-משא, ובכל אחד — 21 איש, והם נחתו, בטיסת-גלישה תלולה מאוד, על ככר-הנחיתה. הנחיתות בוצעו בדיוק רב ביותר על פני חלקות קטנות. לא עבר זמן רב, והגייסות, רכבי-המנוע, כלי-הזון והציוד כבר היו ערוכים ומוכנים להפעלה.

ערך מיוחד נוטים ליחס לעובדה, כי כיום יש ביכולת גייסות-הנחיתה האויריים הבריטיים (ויש להניח שהתפתחות דומה חלה גם בכמה מהצבאות הגדולים האחרים שבעולם) להטיל יחידות-צנחנים גם על פני שטחי-יער, וכי נמצא ברשותם הציוד המיוחד הנדרש לכך. נסיונות מסוג זה, שנערכו במסגרת התמרונים עלו יפה. עד כמה שניתן להעלות את העובדות הנוגעות לענין זה, הרי כל תוספת-הציוד הנדרשת לשם כך — כהשלמה ל"רתמת"-הצנחנים הרגילה — אינה אלא: חבל-קנבוס קל, שמחובר אליו נר; מגן-לפנים; ה"ריפוד" לגב.

מהאמור לעיל יש להסיק, שבעת יד ייקבעו מקור מות נחיתתם של גייסות-הנחיתה האויריים פחות מכל זמן שבעבר לפי טיב השטח — כי אם יתחשבו בבחירתם אך ורק בצרכים הטקטיים וה-אופרטיביים. באם יידרש לה, למעצמה-רבתי, להטיל את גייסות-הנחיתה שלה במקום מסוים — הרי שתטילם לשם, ומבלי להתחשב, אגב כך, בכשלונות ואבדות אשר יתכן ויהיו כרוכים במעשה זה. הגנ' מ. גאבין — עתה מפקדם הראשי של הכוחות

לפי הידיעות בעתונות השביעיתית מקיץ 1949, ניתנה לרגל תמרונים בריטיים בנחיתה-מה-אוויר הזדמנות רבת-ענין לעמוד על פרטים וחידושים מאלפים. ביחד היתה רבת-רושם המהירות בה ביצעו יחידות-הצנחנים את משימותיהן (בהתקפה על "אירודרום אויב"). הצניחות נערכו בצפי-פות (תחת הפיזור היחסי שבעבר), מגובה של 150 עד 200 מטר, בממוצע; ע"י החידוש הראשון נגרע מהחולשה הטקטית של יחידת-צנחנים שנחתה ראשונה; ואלו השני — העמיד על המינימום את פרק-הזמן הקריטי-כל-כך, המוקדש לביצועה של

